

Pirkko ja Raimo "Aki" Tuppurainen

Addis Abeba 22.10.2014

P.O. Box 5712 Addis Abeba, Ethiopia, Africa

Akille: tekstiviestit ja puhelut + 358 400 627 880 /siis 0400-627 880

Pirkolle: tekstiviestit ja puhelut + 358 400 385 774/siis 0400-385 774

Etiopian kännykät Aki: +251 913 10 24 95 ja Pirkko: +251 911 22 89 78

sähköposti: etunimi.sukunimi@sekl.fi

Hei kaikki kirjeemme saajat,

Pitkä sadekausi alkaa kääntyä kuivaan kauteen, vielä on kaikkialla kuitenkin kaunista, vihreää ja mäsqäl -kukat loistavat keltaisena vuorten rinteillä.

Luin aikaisempia kirjeitämme ja totesin, että on asioita, jotka eivät juuri ole muuttuneet.

Darimussa odotetaan edelleen sateiden loppumista sillä alueella, että vihdoinkin päästäisiin rakentamaan projektin loput sillat.

Nuttuja on myös odoteltu jo pitkään. 30.000 nuttua on pakattu 115 isoon pahvilaatikkoon. Suurkiitos Hannalle, nuttuvaraston hoitajalle! Nutut on toimitettu huolintaliikkeeseen, suurkiitos Lasselle, Hannan miehelle! Huolintaliikkeestä on ilmoitettu, että ensi viikolla nuttujen pitäisi olla perillä Addis Abegan lentokentällä. Sitä odotellessa!

Muutoksia henkilöstössämme

Lähetyksemme suunnitelmissa oli lähettää kolme uutta lähettä Etiopiaan elokuussa, mutta työlupaprosessi osoittautui oletettua pidemmäksi ja toivomme nyt, että saisimme sen loppuun, niin että uudet tulijat, joita tässä vaiheessa olisi neljä, pääsisivät aloittamaan amharan kielen opiskelun tammikuussa. Asiaan liittyi mm. ulkolaisten työntekijöiden verotuksen alkaminen Etiopiassa.

Pitkään Etiopiassa olleet työtoverimme Helena ja Tapio Räisänen jäivät pysyvästi Suomeen. Heillä oli mukavat, pienimuotoiset lähtöjuhlat kirkon toimiston viereisessä ravintolassa, mukana olivat heidän etiopialaiset työtoverinsa Qes Genneti, kirkon lähetys- ja teologian osastonjohtaja Qes Yonas ja kirkon entinen presidentti Iteffa Gobena. Myös me suomalaiset työtoverit järjestimme lähtöjuhlan kiinalaisessa ravintolassa, joka on ollut Tapion suuri suosikki kaikki nämä vuodet. Räisäset tulivat Etiopiaan ensimmäisen kerran 1978. He ovat työskennelleet kanssamme samanaikaisesti Dembi Dollossa. Kaipaamme heitä täällä.

Meillä on kuitenkin lähetyksessä ollut nyt syksyllä uusia innokkaita vapaaehtoisia, Raija Timonen työskentelemässä Mekane Yesus kirkon seminaarissa, Eeva-Maria Siljanen tutkimusapulaisena seminaarissa, Mirjami Räsänen opettamassa Lehtisten lapsia ja viime viikonvaihteessa saimme tänne Ryttylän Kansanlähetysofistosta kansainvälisyyslinjalta Rina Ronkaisen tutustumaan lähetyksen työhön.

Pieni nälkälapsi

BBC:n uutinen oli eilen Ethiopian 1984 nälänhätä, josta on kulunut 30 vuotta.

Monet teistä olitte lähetyksenkaassamme jo silloin. Haluan kertoa yhden nälkälapsen tarinan, jonka kerroimme silloin. Miltä se näyttää nyt, 30 vuotta myöhemmin?

Nälkä oli pohjoisessa, TV toi sen keskelle olohuoneita ja apua alkoi virrata Etiopiaan. Liian myöhään, miljoonia menehtyi. Suuret, usein karpästen peitossa olevat, nälkälasten silmät eivät jättäneet meitä ketään rauhaan.

Eräänä sateisena elokuun iltana 1985 kuorma-auto kuljetti pohjoisesta kuorman lapsia silloisen hiippakuntamme pihaan. Lapsia oli 32 ja ne jätettiin kirkon huollettavaksi. Mitään etukäteistietoja ei ollut, ei tiloja, ei budjettia. Oli yksi vanha savesta tehty talo, jossa oli maalattia. Sinne nämä lapset,

joista nuorin oli ehkä noin vuoden vanha Ali, jätettiin. Isommat lapset riipivät eukalyptuspuista lehtiä, että maalattialla olisi hieman pehmeämpi nukkua.

Suomesta oli tullut iso kontillinen käytettyä vaatetta (olin kontillisen vaateita laskenut kappale kappaleelta, jouduimme ilmoittamaan viranomaisille tarkkaan, mitä kontissa oli, montako kappaletta kutakin vaatekappaletta) lapset saivat siis vaatteet. (monikohan teistä oli niitä vaatteita lahjoittamassa, pakkaamassa, paalaamassa, neulomassa säkkien suita kiinni!) Joulukuussa saimme lapsille ikiomat viltit Luterilaisen Maailmanliiton lahjoituksena, Japanista eräs seurakunta keräsi varoja, joilla saimme sadevesikourun ja vesitynnyrin. Joku ryhmä keräsi varat jalkapalloon. Muistan, kuinka keskustelin isojen ihmisten kanssa siitä, tarvitsevatko orpolapset patjoja tai sänkyjä tai kenkiä. Minua riemastutti tavattomasti, kun avustusruokana tuli Valion maitojauhetta Suomesta ja sain viedä sitä heille.

Pikku - Ali kulki usein kylmissään isompien poikien perässä, jotka harvoin huomasivat hänen vuotavaa nenäänsä tai palelevia varpaitaan. 1987 lähdimme Dembi Dollost, Ali oli silloin vajaa kolmevuotias.

Ali pääsi kuitenkin aikanaan kouluun ja kirjoitti ylioppilaaksi saksalaisen Kindernöthilfe -ohjelman taloudellisella tuella. Palasimme vuonna 2003 Etiopiaan ja Dembi Dollossa vieraillessamme päätin etsiä Alin käsiini, mitähän hänelle kuuluisi. Sieltä hiippakunnan orpokodista hän löytyi, kukaan ei tuntenut Alia, mutta kun kerroin hänen tarinaansa, paikalle kutsuttiin Darara, entinen pieni nälkälapsi Ali. Tämä nuorukainen kummasteli, ketkä ihmeen Pirkko ja Raimo häntä kyselivät. Kyselimme kuulumiset, otimme valokuvan, hänellä oli vuosi aikaa olla saksalaisessa ohjelmassa.

Kun hän oli kirjoittanut ylioppilaaksi, hän ja hänen opettajansa ottivat meihin yhteyttä ja kysyivät, voisimmeko avustaa hänen koulutuksessaan. Hän oli päässyt opiskelemaan kirjanpitoa Mekeleen yliopistoon, mistä hän pari vuotta sitten valmistui. Työtä ei vain löytynyt, hänellä ei ollut ketään, joka olisi häntä suositellut tai puhunut hänen puolestaan. Hän pyysi avustusta ajokorttiin ja arveli sitten löytävänsä työtä. Ajokortti on suoritettu, mutta edelleenkin työtä ei ole.

Hän on epätoivoinen, elää päivän kerrallaan, usein jonkun kaverinsa majan nurkissa, saa ruokansa edelleen armopaloina, joskus ehkä on päivän työssä jossain rakennuksella ja saa ostettua sillä päivittäisen ruokansa. Hän unelmoi sinivalkoisesta, Bajaj -kolmepyöräisestä moposta, jollaisella hän ajaisi taksia. Unelma on kaukana hänen jokapäiväisestä todellisuudestaan. Pieni nälkälapsi, ikuisessa köyhyyden kierteessä. Missä nyt ovat televisiokamerat? Suuret, apua pyytävät silmät eivät enää vetoakaan maailman päättäjiin.

Rakas lähetysrenkaassamme olija, ottaisitko muutaman minuutin aikaa ja rukoilisit Dararan puolesta, että hän löytäisi työtä ja voisi taas löytää ilon elämässään. Tiedän, että monet teistä rukoilivat hänen puolestaan 30 vuotta sitten, kun kerroimme hänestä pienenä nälkälapsena. Tähän asti se on kantanut!

PS: Olisin tähän liittännyt niin mielelläni kuvat hänestä orpokodissa ja nyt aikuisena, mutta kummatkin kuvat ovat meillä Suomessa.

Monin terveisin *Pirkko ja Aki Tuppurainen*

Läheittävä piiri:

Satakunnan Ev.lut. Kansanlähetys

PANKKI: FI10 5700 0220 0055 91

viite: 24808

Luvan numero: 2020/2013/5241, myönnetty 2.6.2014